Τὰ προβλήματα ποὺ ἐδημιουργήθησαν καὶ δημιουργοῦνται ὡς συνέπεια τοῦ πολέμου κάθε ἡμέραν μέσα εἰς τὴν χώραν μας ἀλλὰ καὶ γύρω μας, εἶναι τεράστια. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τὴν παρακολούθησίν των εἶναι ἐπίσης μέγιστον, ἀφοῦ εἰς τὴν λύσιν των, εὑρίσκεται καὶ ἡ λύσις τοῦ πολυπλεύρου Ἑλληνικοῦ δράματος

ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ

Θὰ βοηθήσουν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν εἰς τὴν παρακολούθησιν τῶν προβλημάτων αὐτῶν μὲ τοὺς

Μονίμους εἰδικοὺς συνεργάτας

τοὺς ὁποίους διαθέτουν τόσον εἰς τὸ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ὅσον καὶ εἰς τὸ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ.

ΕΓΚΥΡΟΣ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ

ΕΠΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

Διπλωματικῶν—Πολιτικῶν — Οἰκονομικῶν—Κοινωνικῶν—Στρατιωτικῶν—Διοικητικῶν

ΕΞΗΚΡΙΒΩΜΕΝΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπὶ ὅλων τῶν ζωντανοῦ ἐνδιαφέροντος ζητημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Διὰ τῶν ὑπερχιλίων ἀνταποκριτῶν ποὺ ἔχουν εἰς ὅλον τὸν κόσμον οἱ τρεῖς πρακτορεῖακοὶ—εἰδησεογραφικοὶ Κολοσσοὶ ΓΙΟΥΝΑΙΤΕΝΤ ΠΡΕΣ- ΕΞΤΖΕΙΝΖ ΤΕΛΕΓΚΡΑΦ - ΑΚΜΕ

Εἰδικὴ παρακολούθησις

Τῶν Ἑλληνικῶν καὶ διεθνῶν προβλημάτων διὰ τῶν μονίμων ἀνταποκριτῶν καὶ κατ' ἀποκλειστικότητα συνεργατῶν μας

Ι. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ Ἀπὸ τὴν ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
Λ. ΜΑΛΤΣΙΝΙΩΤΗ Ἀπὸ τὸ ΛΟΝΔΙΝΟΝ
Κ. ΑΘΑΝΑΤΟΥ Ἀπὸ τοὺς ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ
Ρ. ΜΙΛΛΕΡ Ἀπὸ τὴν ΜΕΣΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ
Μ. ΣΜΙΘ Ἀπὸ τὸν ΛΕΥΚΟΝ ΟΙΚΟΝ
ΡΟΜΠΕΡΤ ΜΑΝΝΙΝΓΚ Ἀπὸ τὸ ΛΑΙΗΚ ΣΑΞΕΣ

ΕΙΔΙΚΟΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΗΜΗΣ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΙ ΜΑΣ

Ο Κ. Κ. ΧΑΛΛΙΝΧΑΜ
Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν θεμάτων

Ο Κ. ΣΑΚΦΟΡΝΤ
Ἐπὶ τῶν διπλωματικῶν θεμάτων

60 ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Οἱ Ἀριστοτεχνῆς Ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας—Οἱ Κορυφαῖοι τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων. Οἱ Πρῶτοι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστήμης. Οἱ Ἐκλεκτοὶ τῆς Κοινωνικῆς Ἱεραρχίας.

ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ

ΝΕΑ ΠΡΩΙΝΗ ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Διεύθυνσις:
ΑΘ. Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ - Ι. ΖΑΧΑΡΑΚΗΣ
Διευθυντὴς συντάξεως
ΣΠ. Α. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΟΥΝ ΤΗΝ 1ΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μικρὰ νέα

Πλήθη πιστῶν ἐπῆραν προχθὲς τὸ βράδυ τὸν ἀνηφορικὸ δρόμο ποὺ φέρνει στὸ Ἱστορικὸ μοναστήρι τῆς Παναγίας τῆς Γηροκομήτισσας.

—Οἱ περισσότεροι μ' ἕνα τάμα στὸ χέρι κι' ὅλοι μ' ἕνα βουβὸ πόνο στὴν καρδιὰ καὶ μιὰ παράκληση στὰ χείλη . . .

—Ποὺ σιγοψιθύρισαν μπροστὰ στὴ εἰκόνα τῆς Παρθένου, τῆς μητέρας τοῦ Θεανθρώπου.

—Δὲν ἔλειψαν, φυσικά, καὶ ἐκεῖνοι ποὺ, εὐκαιρίας δοθείσης, ἐπεδόθησαν εἰς γενναίαν κρασοκατάνυξιν.

—Ὅπως ἄλλωστε συμβαίνει κάθε χρόνο, κι' ὄχι μόνο στὸ πανηγύρι τῆς Παναγίας.

—Παμπολλοι οἱ ἐορτάσαντες Παναγιώτηδες καὶ Μαρίες, ἀλλὰ καὶ περισσότεροι οἱ «μὴ ἑορτάσαντες».

—Λόγῳ οἰκονομικῆς καχεξίας.

—Ἕνας «μὴ ἑορτάσας» ἐδημοσίευσε στὴν στήλην τῶν κοινωνικῶν ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος τὰ ἑξῆς:

—«Ὁ ἐθνικόφρων Παναγιώτης Μπλέτσης κάτοικος Ἀθηνῶν ὁδὸς Ὀρφέως 35, δὲν ἑορτάζει οὔτε δεχεται ἐπισκέψεις, τῇ ἐπεμβάσει τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν» . . .

—Εἶναι ἄγνωστον γιατὶ συνηθίζεται νὰ ὀνομάζωνται οἱ ὑπηρέτριες «Μαρίες» . . .

—Στὴν Ἀθήνα, ὡς ἐγράφη, χθὲς ἑορτὴν τῆς Παναγίας, ἐωρτασε τὴν ἐπέτειον τῆς ἱδρύσεώς του ὁ Σύλλογος των Ἑλληνίδων Ὑπηρετριῶν.

—Μερικοὶ ψαράδες ποὺ ἐψάρευαν πρὸ ἡμερῶν μὲ δίκτυα λίγο ἔξω ἀπὸ τὸν λιμενα των Καλαμων, ἔβγαλαν στὴν ξηρὰ μαζὶ μὲ τὰ ψάρια καὶ τὸ πτωμα ἑνὸς βρέφους ἡλικίας 4 περίπου μηνῶν.

—Εἰς ἐφημερίδα τοῦ Πύργου διαβάζομεν ὅτι ζῇ καὶ θαυματουργεῖ ἐκεῖ κάποιος πρακτικὸς γιατρός.

—Ἡ ἐιδικότης του εἶναι νὰ ἐξαφανίζῃ τὰ «χελώνια» ἀπὸ τὸ σῶμα τῶν «ἀσθενῶν».

—Ἡ ἐφημερὶς ἀπὸ τὴν ὁποίαν παίρνουμε τὴν εἴδησιν, καταλήγουσα γράφει ὅτι, ἀναφέρει τὸ γεγονὸς τοῦτο «ὅπως ἐπωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας πᾶς ἐνδιαφερόμενος».

—Τὶς τελευταῖες ἡμέρες ἄλλοτε κρύβονται καὶ ἄλλοτε ἐμφανίζονται τὰ κάρβουνα.

—Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μὲ τὸ λάδι.

—Ἀπὸ ἡμερῶν ἐτέθη εἰς λειτουργίαν εἰς Πύργον μηχάνημα διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν Ἀθηνῶν.

—Ὅσο σφίγγουν οἱ ζέστες τόσο αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτοκτονούντων.

—Κατὰ κανόνα ἔχει ἀχρηστευθῆ τὸ κινίνο ὡς μέσον αὐτοκτονίας.

—Νέα ὅπλα περισσότερον συγχρονισμένα καὶ μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, ἐφαρμόζονται ἀπό τινος.

—Κάποιος στὴ Λάρισα γιὰ νὰ αὐτοκτονήσῃ ἔβαλε ἀπέναντί του ἕνα αὐτόματο, ἐπῆρε πόζα, ἐτράβηξε μ' ἕνα σπάγγο τὴ σκανδάλη καὶ μᾶς ἄφησε χρόνους.

—Ἄλλος πάλι στὴ Θεσσαλονίκη ἐτοποθέτησε σ' ἕνα σακκὶ 10 χειροβομβίδες, μπῆκε κι' αὐτὸς μέσα, κι' ἀπὸ τὴν ταράτσα ἑνὸς ξενοδοχείου ἐπήδησε στὸ δρόμο.

—Ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ τραυματισθοῦν καὶ μερικὰ παιδιὰ ποὺ ἔπαιζαν στὸ δρόμο.

—Τί θὰ γίνῃ μὲ τὶς πεπονόφλουδες;

—Ἀνύποπτοι συμπολῖται ὑποχρεοῦνται ἀπό τινος νὰ ἐκτελοῦν θεαματικὰ ἀκροβατικὰ νούμερα, χωρὶς λόγο, ἐξ αἰτίας μιᾶς πεταμένης πεπονόφλουδας.

—Παμπολλοι, ἀνεκπαίδευτοι στὸ νέο σπόρ, ἐτραυματίσθησαν μέχρι στιγμῆς.

—Στὴν Ἀθήνα αὐξάνονται καὶ πληθύνονται οἱ θανατοι ἐκ δηλητηριάσεως.

—Αἰτία τὶς περισσότερες φορὲς τὰ παγωτά, εἰς τὰ ὁποῖα μὲ τὴ ζέστη ἀναπτύσσονται «τοξίναι σταφυλοκόκκου».

—Ἀναγνώστης ἀθηναϊκῆς ἐφημερίδος ἀποδεικνύει μὲ ἐπιστολήν του ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου ἔχουν ἀπολυθῆ παμπολλοι τριατατικοι ὑπάλληλοι καὶ εἰς ἀντικατάστασίν τῶν διωρίσθησαν ἄλλοι προερχόμενοι ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα τοῦ κ. ὑπουργοῦ Γ. Τ. Τ.

Δεσποινὶς ἀπόφοιτος Γυμνασίου, γνωρίζουσα καὶ γραφομηχανὴν, ζητεῖ ἐργασίαν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΜΝΗΜΑ

Ὅποιος στὸν κόσμο ἀγαπᾶ κι' ἀληθινὰ λατρεύει
ὅποιος πονεῖ γιὰ μιὰ καρδιὰ π' αὐτὴ δὲν τὸν πονεῖ
χίλιες φορὲς καλύτερα τὸ μνῆμα νὰ γυρεύῃ
παρὰ νὰ ζῇ τέτοια ζωὴ κι' αἰώνια νὰ θρηνῇ.

***

Γιατὶ νὰ ζῇ, καλύτερα στὸ μνῆμα θὰ ἡσυχάσῃ
ἀφοῦ ἐκεῖ δὲν θ' ἀγαπᾶ δὲν θὰ λατρεύῃ πειὰ
δὲν θάβρῃ ἐκεῖ σκληρὴ καρδιὰ ψεύτρα κακοῦργα πλάνα
μονάχα δενδρολίβανο θάβρῃ γιὰ συντροφιὰ

Ε. λ.

Κοινωνικοὶ μελέται

ΤΟ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΦΘΙΣΙΑΤΡΕΙΟΝ

Τοῦ κ. Π. Γ. Καραχάλιου ἰατροῦ

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τὴν προσηκουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν λαοφθόρων (ἀσθενειῶν κατέχει ἡ φυματίωσις. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ μάστιξ αὕτη τῆς ἀνθρωπότητος τὰ τελευταῖα χρόνια λόγῳ τῶν εὐνοϊκῶν συνθηκῶν (πόλεμος, καὶ πολεμικὴ περίοδος) ἀνεπτύχθη εἰς ἐξαιρετικὰ ἐπικίνδυνον βαθμὸν ὥστε παρ' ὅλας τὰς τεραστίας προόδους τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἔνδεοι σήμερον οἱ ἐπιστήμονες παρακολουθοῦν τὸ θλιβερὸν διὰ τὴν ὑγείαν καὶ ζωὴν τῶν ἀνθρώπων φαινόμενον.

Ἡ φυματίωσις εἶναι μία ἰδιάζουσα ἀσθένεια ἡ ὁποία λόγῳ τῶν ἐπὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς ἐπιδρώντων ἀμέσων ἀποτελεσμάτων της ἐνδιαφέρει, ἀμεσώτατα αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος.

Πᾶσα ἀσθένεια παρουσιάζει ἕνα ἐχθρὸν, ἔργον δὲ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης εἶναι ἡ προβολὴ φωτὸς, καθ' ὅσον ἂν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι ἕνας ἐχθρὸς δυστυχῶς ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος περνώντας καὶ ἀπὸ τὴν χώραν μας θανατώνει τακτικὰ κάθε 26 λεπτὰ τῆς ὥρας ἕνα κάτοικόν της, θὰ δοκιμάσῃ αἴσθημα ἀπογνώσεως ὅταν ὑπολογίσῃ ὅτι κάθε χρόνο ἀποθνήσκουν πολλαπλάσιοι φυματικοὶ ἀπὸ τοὺς φονευομένους εἰς ἕνα πόλεμον.

Ἡ φυματίωσις (φθίσις) εἶναι ἀπὸ τὶς παλαιότερες ἀρρώστειες τῆς ἀνθρωπότητος καὶ εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τῶν παλαιοτέρων χρόνων. Τὰ ἱερὰ βιβλία τῶν Ἰνδῶν περιγράφουν τὴν ἀρρώστεια ταύτην. Ἄλλοι σοφοὶ κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ποὺ ἐμελέτησαν τὶς μούμιες τῶν Αἰγυπτίων ἠδυνήθησαν νὰ διαπιστώσουν σοβαρὲς βλάβες εἰς τοὺς πνεύμονας τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τοῦ Φαραώ.

Εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους ἡ φυματίωσις εἶναι διαοεδομένη λίαν αἰσθητῶς καὶ τὰ ἐκ ταύτης θανατηφόρα ἀποτελέσματα ἐπηυξημένα παρ' ὅλας τὰς προσπαθειας κρατικὰς τε καὶ ἰδιωτικὰς καὶ τοῦτο διότι οἱ ὀργανισμοὶ συνεπεία τῶν ἐκ τοῦ πολέμου στερήσεων καὶ λοιπῶν κακουχιῶν εἶναι εὐπρόσβλητοι καὶ τὸ μικρόβιον τοῦ Κὼχ εὑρίσκει πρόσφορον ἔδαφος ἐπ' αὐτῶν.

Οὐδεὶς διαφεύγει τὴν προσοχὴν ὅτι ἡ φυσις μαστίζει κατ' ἐξοχὴν τὰς ἀπόρους λαϊκὰς τάξεις καὶ ἡ ἐκ τῶν στατιστικῶν προκύπτουσα ἀναλογία ἐν συγκρίσει μὲ τὰς εὐπορωτέρας τάξεις παρουσιάζει αἰσθητὴν δυσαναλογίαν.

Ἄλλως τε καὶ ἐπὶ τῶν ἰαθέντων φυματικῶν ἡ αὐτὴ ἀναλογία ὑπαρχει δεδομένου ὅτι οἱ διαθέτοντες τὰ πρὸς θεραπείαν τῆς ἀσθενείας των σχετικὰ μέσα εἶναι οἱ εὔποροι.

Κατὰ στατιστικὴν εὐγενῶς προσφερθεῖσαν εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου συναδέλφου κ. Οἰκονόμου Διευθυντοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου Ἀχαΐας εἰς τὴν πολιν μας ὑπάρχουν ἐν συνόλῳ 2000 φυματικοὶ ἐκ τῶν ὁποίων 1000 ἐν ἐνεργεία.

Ἐκ τῶν ἐπὶ θετίαν παρατηρήσεών μας κατὰ τὴν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱδρύματι Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων ὑπηρεσίαν μας διεπιστώσαμεν μετὰ θλίψεως ὅτι ἡ ἐπάρατος αὕτη ἀσθένεια μαστίζει τοὺς νεαροὺς ἐργαζομένους ἀμφοτέρων τῶν φύλων τῆς πόλεώς μας.

Π. Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ Ἰατρὸ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

Προκειμένης κατανομῆς τοῦ εἰς τὴν ἡμετέραν περιφέρειαν παραχωρηθέντος εἰσαγωγικοῦ δικαιώματος

1) Κηρωτῶν ὑποστρώσεως (λινόελουμ) δασμ. κλ. 202.

2) Ἐπιτιθεμένων καὶ βερνικίων δασμ. κλ. 17 — 17 1.

3) Πρώτων ὑλῶν διὰ τὴν βαφικὴν καὶ χρωμάτων πλὴν λινελαίου δασμ. κλ. 67—16 — 71

Καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους τῆς περιφερείας μας, τοὺς συγκεντρούντας τὰ προσόντα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν περὶ κατανομῶν διατάξεων, ὅπως ἐντὸς 2 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰς σχετικὰς αὐτῶν αἰτήσεις μετὰ τῶν ἀπαραιτήτων δικαιολογητικῶν.

Ὁ Πρόεδρος
Ν. Βέτσος

Δῆμος Πατρέων

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Βελτιωθέντων τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως ἐπαναλαμβάνεται ἡ φανερὰ πλειοδοτικὴ ὁμοπρασία διὰ τὴν ἐκποίησιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 1, 2, 3, 4, 5, 6, καὶ 8 ὑλικῶν κατασκευῆς μαγαζείων κατωθι τῆς, κατὰ τὴν ὁδὸν Μαιζῶνος ἀνειρομένης Δημοτικῆς Βιβλιοθήκης τὴν 6ην Αὐγούστου τ.ἐ. ἡμέραν καὶ ὥραν 11.30—12 μεσημβρινὴν κατωθι τοῦ Δημοτικοῦ Καταστήματος καὶ ἐνώπιον τῆς ἀρμοσίας Ἐπιτροπῆς.

Ὅροι κλπ. εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὴν Γενικὴν Γραμματείαν τοῦ Δήμου.

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων
Θ. Ζαφειροπουλος

Δῆμος Πατρέων

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐκτίθεται εἰς φανερὰν μειοδοτικὴν ὁμοπρασίαν εἰς τὸ Γραφεῖον Δ/νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου, τὴν 10ην Αὐγούστου, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12ην, ἐσημβρινὴ, ἡ προμήθεια ἐργαλείων, ὑλικῶν συνεργείου συντηρήσεως ἀσφαλτικῶν δοοστρωμάτων.

Προϋπολογισμὸς δραχμαὶ 3.000.000.

Ὁ Δήμαρχος Πατρέων
Θεοδ. Ζαφειροπουλος

Σταυρόλεξον ἀρ. 351

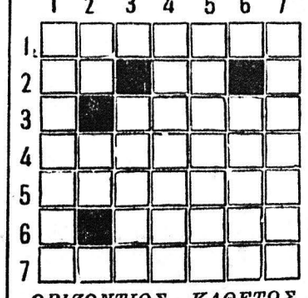

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ - ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ.
2) Γαλλικὸν γράμμα. Δεικτικὸν
3) Μέγας προφήτης (ἀντεστ).
4) Δὲν τὰ διακρίνει ἡ ἱκανότης.
5) Ὁ ἐγκαταλείπων τὸ πλοῖον ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης (αἰτ).
6) Δὲν σέβεται τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεως (οὐδ).
7) Παταμὸς τῆς Γαλλίας.

Ἰωάννης Ι. Λεντάρης

Λύσις τοῦ προηγουμένου:
ΚΑΘΕΤΩΣ:
Δουξεμβοργον 2) ὄν—ΑΕΚ—ΡΑ 3) ἀνὰ—Ἐπί. 4) Σεβαστούπολις. 5) Ἄγε δλη. 6) ΚΕ, σῆς, σῆ, 7) Ἀρχιμανδρίτης.

ΟΡΙΖ:
Λουσικά, 2) ὄν—ἔρ.3) ΑΒΑ, 4 Ξεναγοί 5) Ἄσε, 6) Μὰ—σὰ 7) Βελόνην, 8) ΟΚ—ΣΔ 9) ΕΠΟ, 10) Ρέπολοι, 11) ἴλη. 12) ὄρ—ΣΗ, 13) Νάρστης.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον ἰδιόρρυθμους, ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον χαριτωμένους τύπους τῆς παλαιᾶς δημοσιογραφίας ἦταν κι' ὁ ἀλησμόνητος Νικόλαος Σπανδωνῆς.

Ὁ Σπανδωνῆς ἦτο πρώτης τάξεως ρεπόρτερ. Ὅταν δμως τὸν ἔπιαναν οἱ τεμπελιές του ἢ τὸν ἀπασχολοῦσε τὸ ὡραῖο φῦλλον — καὶ τοῦ συνέβαιναν καὶ τὰ δυὸ αὐτὰ συνήθως—τότε, προσπαθοῦσε ν' ἀποφύγῃ τὴν ἀγγαρείαν, μ' ὁποιονδήποτε τρόπον μποροῦσε.

Ἄποτε ποὺ ὁ Σπανδωνῆς ἦτο συνεργάτης τῆς «Ἀκροπόλεως» ἐστάλη νὰ πάρῃ συνέντευξιν ἀπὸ κάποιον βιομήχανον. Ὁ Σπανδωνῆς ἤκουσε προθύμως τὴν ἐντολὴν, ἀπῆλθεν ἐσπευσμένως καὶ ἐγύρισε μετὰ μίαν ὥραν ἱδρωμένος, φυσῶν καὶ καταγανακτισμένος.

—Τί συμβαίνει, λοιπόνν; Τὸν ρώτησε ὁ Γαβριηλίδης, σύρων καὶ κωδωνίζων, κατὰ τὴν συνήθειάν του, τὸ τελικὸν ν.

—Τὸν παλιάνθωπο! διεμαρτυρήθη ὁ Σπανδωνῆς. Ἄκουῆς ἐκεῖ νὰ μὴ μὲ δεχθῇ...

—Πολὺ φυσικά, τοῦ ἀπήντησε ὁ Γαβριηλίδης. Πολὺ φυσικά, ἀφοῦ... τὸν ἐκήδευσαν τὸ πρωΐ.

Κόκκαλο ὁ Σπανδωνῆς.

ΕΠΙ ΦΡΑΓΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η ΜΟΝΗ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

ΤΟΥ κ. Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ Γάλλος Γουλιέλμος Σαμπλίτης, πρῶτος πρίγκηψ τῆς Ἀχαΐας, κατὰ τὴν ἐκστρατείαν του εἰς τὴν Πελοπόννησον τῷ 1205 διώρισεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου ἐν Πάτραις Γάλλους κληρικούς, οἱ ὁποῖοι ἐξέλεξαν ὡς ἀρχιεπίσκοπον τὸν ὁμογενῆ των Ἀνσέλμον (1205—1231). Οὗτος πρὶν λάβει τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον εἶχε διατελέσει μοναχὸς εἰς τὸ περίφημον μοναστήριον τοῦ Κλουνύ, τὸ ὁποῖον ἔκειτο εἰς τὴν Βουργουνδίαν τῆς Ἀνατολικῆς Γαλλίας καὶ εἶχεν ἱδρυθεῖ τὸ 910. Ἡ φήμη του εἶχε προσελκύσει πολλοὺς μοναχούς, οὕτως ὥστε μετ' ὀλίγον ἀπετελέσθη τὸ Τάγμα τῶν Κλουνυανῶν, καὶ ὁ ἡγούμενος εἶχε σχεδὸν ἀπεριόριστον ἐξουσίαν ἐπὶ ὅλων τῶν ὑποτεταγμένων μονῶν. Τὸ μοναστήριον διελύθη κατὰ τὴν γαλλικὴν ἐπανάστασιν, ἐκ τούτου δὲ καὶ τοῦ λαμπροῦ ναοῦ ἐλάχιστα ὑπελείφθησαν ἐρείπια.

Ἐν ἔτει 1210 ὁ Λατῖνος αὐτὸς ἀρχιεπίσκοπος παρεχώρησεν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Κλουνὺ τὴν μονὴν τῆς Θεοτόκου Μαρίας τοῦ Γηροκομείου Ἐν τῷ σχετικῷ ἐγγράφῳ, τὸ ὁποῖον φυλάσσεται εἰς τὴν ἐθνικὴν Βιβλιοθήκην τῶν Παρισίων (Συλλογὴ ἐκ Βουργουνδίας τόμ. 81 σ. 295), ὑπενθυμίζει τὴν ἐν τῷ μοναστηρίῳ τούτῳ ζωήν του, ὅτι εἶναι εὐγνώμων διὰ τὰς εὐεργεσίας τῶν συνεργατῶν του καὶ προσθέτει ὅτι ἐὰν ἔχῃ τι ἐν ἑαυτῷ ἀγαθὸν καὶ ἔντιμον τὸ ὀφείλει εἰς τὴν ἐκθρέψασαν αὐτὸν μητέρα ἐκκλησίαν τῆς μονῆς τοῦ Κλουνύ. Ὑπὲρ σωτηρίας δὲ τῆς ψυχῆς του καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προσωπικοῦ καὶ τῆ συναινέσει τῆς ἀρχιεπισκοπῆς παραχωρεῖ εἰς τὸν ἡγούμενον, εἰς τοὺς διαδόχους, αὐτοῦ καὶ εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Κλουνὺ τὸν οἶκον τῆς Θεοτόκου Μαρίας τοῦ Γηροκομείου μεθ' ὅλων τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, κειμένου πλησίον τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, ἐλεύθερον παντὸς βάρους καὶ πάσης ἀπαιτήσεως ἐκ μέρους τῶν διαδόχων τοῦ ἀρχιεπισκόπου.

Διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς μονῆς τοῦ Γηροκομείου ὁ Ἀνσέλμος διεξήγαγε σφοδρὸν ἀγῶνα μετὰ τοῦ Τάγματος τῶν Ναϊτῶν, παρὰ τῶν ὁποίων ἐν τέλει ἀπέσπασεν αὐτὸ διὰ τῆς βίας. Ἦταν δὲ οἱ Ναῖται ἐκκλησιαστικὸν ἱπποτικὸν Τάγμα ἱδρυθὲν τῷ 1118 ὑπὸ τῶν σταυροφόρων Γάλλων ἱπποτῶν πρὸς ἀσφαλῆ καθοδήγησιν τῶν προσκυνητῶν εἰς τὴν Παλαιστίνην. Μετὰ τὴν ἀπόσπασιν τοῦ Γηροκομείου οἱ Ναῖται διεμαρτυρήθησαν εἰς τὸν πάπαν Ἰννοκέντιον Γ! ὁ ὁποῖος ἀνέθεσεν εἰς τοὺς ἐπισκόπους Καρδίτσης, Διτυλείας (νῦν Δαυλείας, πολίχνης εἰς τὴν ἐπαρχίαν Λεβαδείας) καὶ Ζαρατορίας (λατινικῆς ἐπισκοπῆς τῆς μητροπόλεως Θηβῶν) τὴν 25 Ὀκτωβρίου 1218 νὰ ἐρευνήσουν τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ ἐκφέρουν γνώμην ἐπὶ τῆς καταγγελίας αὐτῆς τῶν Ναϊτῶν. Οἱ ἐπίσκοποι ἀπεφάνθησαν ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος Πατρῶν εὑρίσκετο ἐν ἀδίκῳ, ἀλλὰ, φαίνεται ὅτι οἱ Ναῖται δὲν εἶχον τὴν δύναμιν νὰ ἀνακαταλάβουν τὸ μετόχιον. Ἐν γένει οὗτοι, οἱ ὁποῖοι εἶχον λάβει πλουσίας κτηματικὰς δωρεὰς παρὰ τοῦ Σαμπλίτου καὶ τοῦ ἡγεμόνος Γοδεφρείδου Α' Βιλλεαρδουΐνου διέκειντο ἐχθρικῶς πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον.

Κατὰ τὸν πρῶτον καιρὸν τῆς ἀνόδου του εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον ὁ Ἀνσέλμος ἦτο τόσον πτωχὸς ὥστε δὲν ἠδύνατο νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη του. Ὁ δὲ πάπας Ἰννοκέντιος Γ' ἐξέδωκε τὴν 28 Ἀπριλίου 1207 ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ἐπισκόπους, ἡγουμένους καὶ εἰς ὅλους τοὺς εἰς τὴν Ἀχαΐαν ἀποκατεστημένους κληρικοὺς ὅπως σπεύσουν διὰ συνδρομῶν καὶ βοηθήσουν αὐτόν, ἵνα οὗτος, ἀπηλλαγμένος πλέον τῶν ὀφειλῶν του, δύναται εὐκολώτερον νὰ φροντίζῃ διὰ τὰ συμφέροντά των.

Ἡ ὁλονὲν αὐξουσα ἐπιρροὴ τῆς λατινικῆς ἐκκλησίας ἐνέβαλεν εἰς ἀνησυχίαν τὸν κατὰ τὸ 1210 ἀναγορευθέντα ἡγεμόνα τῆς Ἀχαΐας Γοδεφρεῖδον Βιλλεαρδουΐνον ὅστις προσεπάθησε νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ κλήρου καὶ νὰ ἀποσπάσῃ μέρος ἀπὸ τὰ ἀπέραντα κτήματα τῆς λατινικῆς ἐκκλησίας. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἀπέσπασεν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν τῶν Πατρῶν κτῆμα, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀγοράσει ὁ ἀρχιεπίσκοπος. Ὅταν ὁ Ἀνσέλμος εἶχε προθυμοποιηθῆ νὰ ὀχυρώσῃ τὸν Πάτρας διὰ νὰ ἀσφαλίσῃ τὴν ἐκκλησίαν ἰδίως ἀπὸ τὰς προσβολὰς τῶν πειρατῶν ὁ πρῶτος βαρῶνος τῶν Πατρῶν Γουλιέλμος Ἀλεμάνος τὸν ἠμπόδισεν, ἐνῶ ἄλλοι ἐντόπιοι ἄρχοντες κατέλαβον ἐκκλησίας μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν ναὸν τῶν Ἁγ. Θεοδώρων. Ἄλλοι δὲ ἱπποται, εἰσελθόντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχιερέως ἐκακοποίησαν τὸν ἐπίτροπόν του καὶ ἀπέκοψαν τὴν ρίνα αὐτοῦ, τὸν δὲ Ἀνσέλμον περιώρισαν ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἐντὸς φυλακῆς.

Πρὸ τῆς ἐκρύθμου αὐτῆς καταστάσεως ὁ Ἀνσέλμος μετέβη αὐτοπροσώπως εἰς Ρώμην καὶ ἐζήτησε τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Πάπα διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ εἰς χρυσὸν κεφάλαια τῆς ἐπισκοπῆς. Πιθανὸν κατὰ τὸ ταξίδιον αὐτὸ νὰ μετέφερεν εἰς τὴν Γαλλίαν μέρος ἀπὸ τὴν περιουσίαν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς καὶ νὰ κατέθεσεν αὐτὸ εἰς τὸ ἐν Σαβοΐᾳ μοναστήριον τοῦ Ὀτκόμπ. Ὁ Διον. Ζακυθηνὸς (Ἐπετηρὶς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν ἔτος 1ον) ἀναφέρει ὅτι τὴν 6ην Μαρτίου 1231 ὁ Ἀνσέλμος διὰ δωρητηρίου ἐγγράφου συνταχθέντος εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Πατρῶν παρεχώρησεν εἰς τὸ αὐτὸ μοναστήριον ἐκ τῶν ἐκεῖ κατατεθέντων ποσῶν 300 μάρκας ἀργύρου, 47 μάρκας χρυσοῦ, 30 ὑπέρπυρα καὶ ἄλλας 16 μάρκας ἀργύρου καὶ ἐπὶ πλέον 098 ὑπέρπυρα τὰ ὁποῖα ἐχρεώστει εἰς αὐτὸν ἡ μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἀγγέλου. Ὁ ἡγούμενος καὶ οἱ μοναχοὶ τοῦ Ὀτκόμπ ὤφειλον μὲ τὰ χρήματα αὐτὰ νὰ ἀγοράσουν κτήματα καὶ ἄλλα ἀκίνητα.

Κατὰ τὸ 1210 ὁ Ἀνσέλμος κατέβαλε προσπαθείας διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐν Πάτραις μονα-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)